

[Gerda Mundt.]

kunne ske, hvis foruden den Anstaltslæge, som indstiller, hele Nævnet er enigt, og med Hensyn til dette Nævns Sammensætning er der ogsaa sket en Ændring, nemlig at den Læge, som efter Lovforslaget skal være Medlem, skal være særlig uddannet i Psykiatri eller Aandsvageforsorg, hvad der sikkert er rigtigt; og kun hvis dette Nævn er enigt, vil Indgrebet kunne ske. Under disse Forhold mener vi ogsaa, det vil være forsvarligt at lade Aldersgrænsen fuldstændig bortfalde; i Tvivlstilfælde vil Indgrebet altsaa ikke kunne foretages.

Saaledes som disse Ændringsforslag foreligger, vil jeg anbefale at stemme for dem. Det vil i Virkeligheden for alle aandsvage være en stor Forbedring at faa Loven vedtaget i denne Skikkelse. De vil lettere komme ud at leve under frie Forhold, hvor de mange Gange trods deres smaa Evner kan klare sig saa nogenlunde, og mange unge vil ogsaa lettere kunne blive givet tilbage til Hjemmene, naar der ikke er nogen Ængstelse for, at de skal faa Afkom. For Samfundet vil det være af stor Betydning, at man paa den Maade, saa vidt som det lader sig gøre, søger at hindre, at der bliver sat aandsvage Individuer ind i Verden til Udgift for det offentlige og ikke til Lykke for dem selv.

Jensen (Gørding): Paa mit Partis og egne Vegne finder jeg kun Anledning til at udtrykke min Tilfredshed med, at det er lykkedes at naa til en enstemmig Indstilling af det foreliggende Forslag. Ganske vist har det ærede Medlem Hr. Bindslev taget Afstand af racehygiejniske Grunde. For mig var der nu intet afskrækkende i, at ogsaa racehygiejniske Synspunkter fandt Anvendelse mere end hidtil. Jeg medgiver imidlertid de stillede Ændringsforslag og Lovforslaget foran dets endelige Vedtagelse min bedste Anbefaling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bindslev har Ordet for en kort Bemærkning.

Bindslev: Jeg ønsker gerne at fastslaa, at vi i det sidste ærede Medlems Udtalelser har et tydeligt Bevis paa, at den Frygt, jeg har næret for, at en Lovgivning som denne skal være et Springbræt til racehygiejniske Eksperimenter, altsaa er fuldstændig rigtig.

Socialministeren (Steincke): Jeg skal ikke begynde eller rettere genoptage nogen Diskussion om de principielle Spørgsmaal,

som vi drøftede ved første Behandling og eventuelt kan drøfte ved tredje Behandling; jeg skal indskrænke mig til et Par Ord vedrørende Ændringsforslagene.

Som man ser, er disse Ændringsforslag formelt stillet af Socialministeren og tiltraadt af Udvalget. Det betyder altsaa, at jeg i hvert Fald kan anbefale dem, men det betyder ikke, at jeg vilde have fremsat disse Ændringsforslag, hvis der ikke havde været Forhandling mellem Udvalget og Ministeren. Imidlertid beklager jeg ikke denne Forhandling, thi i Virkeligheden var den Hovedbestemmelse, der udgaar af Forslaget, at Afgørelse i Tilfælde af Uenighed i Nævnet skulde træffes af Socialministeren, ikke behagelig for en Socialminister. Det siger sig selv, at i Sager af den Art er det meget ubehageligt for en enkelt Mand at tage Ansvaret, selv om vedkommende er Minister og derfor er vant til at blive skældt ud fra Morgen til Aften. Naar jeg alligevel havde foreslaaet, at det burde være Ministeren, var det, fordi man paa den anden Side maa indrømme, at naar man nedsetter et Nævn, hvori der kræves Enstemmighed, saa har den lovgivende Magt i Virkeligheden ingen som helst Myndighed, ingen som helst Sikkerhed for, at de Tanker, der ligger til Grund for Forslaget, ogsaa føres ud i Livet. Det har man, naar man i sidste Instans har den ansvarlige Minister at holde sig til. Imidlertid hævdede man i Udvalget, at man paa dette Omraade burde gaa forsigtigt frem, og jeg har jo ogsaa den Trøst, at Nævnet i hvert Fald udnævnes af Socialministeren, som derigennem dog kan skaffe sig en vis Garanti for, at de Ønsker, Lovgivningsmagten har haft med Forslaget, og ikke mindst de Ønsker, Ministeren selv har haft med Forslaget, finder Udtryk gennem den Sammensætning, Nævnet faar. Hvis ikke dette skulde være Tilfældet, antager jeg, at der til enhver Tid vil sidde en Socialminister, som er i Stand til at skaffe dette Nævn tilstrækkeligt nyt Blod, saaledes at det vil handle i Overensstemmelse med Lovgivningsmagtens Ønsker.

Ud fra disse Betragtninger, og da jeg samtidig kunde faa slettet § 5, 2det Stykke, og i § 6 faa indsat den Bestemmelse, at en Aandsvageforsorg uddannet Læge skal være Medlem af Nævnet, samt ikke mindst under Hensyn til, at der i alt væsentligt vilde være Enighed om Sagen, hvilket i denne Sag er af stor Betydning, har jeg tiltraadt de foreslaaede Ændringer, staar endda selv som Forslagsstiller og gør det med god Samvittighed.